

Виходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
кажды рускыи свѣтъ) о 5-й год. поп. Литер додатокъ
кажды 15-го и послѣднаго днѧ каждого мѣсяца.
Годовица Администрація підъ Ч. 44 улица Галицка.
Рукописи збергаються лишь на попереднє застеженіе
заключеніе принимаютъ по цѣнѣ 6 кр. бѣзъ одного
страницы печатаніи, въ руб., "Надоблане" по 20 кр. а. в.
Редакція неопечатаніи вѣль отъ порта.
Предплату и инсерти принимаютъ: У Львовѣ Адміністрація "Дѣло". У Віднѣ Haasenstein & Vogler, Wall-
straße 10; M. Inkes, Kleinegasse 13; G. L. Daube &
Co. Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter
und Niedergasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vo-
glar, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Рес-
таврѣ и "Газетѣ Бюро" В. Ф. Зама въ Одессѣ Дери-
жавскаго ул., д. Ралли 9.

Прошу нашихъ Ви. Предплатниковъ
о скоре надсыланье предплаты и вы-
ровнанье залегостей.

Голосъ "Одесского Вѣстника"

о польско-рускихъ относинахъ въ Галичинѣ.
"Одесский Вѣстникъ" помѣстилъ въ ч.
152 въ 10 (22) липня передну статью про бѣ-
зпеки польско-рускии въ Галичинѣ по поводу
пытанія о розширеніи автономіи Галичини. На
такій спосѣбъ цѣкаво буде нашимъ Ви. Чита-
тельни почутіи голосъ чужого органу, людей
сточихъ подальше бѣгъ нашего поля битвы, и
дитого наводимо это понише:

Наважемъ уже буде открытыи новый
періодъ законодавчій австрійской ради держав-
ної. Въ навечеріе его выплыло на верхъ дуже
дѣлане пытаніе о розширеніи автономіи Гали-
чини. Пытаніе се розбираєса на рѣзні ла-
ды; а галицко-руска праса высказала про-
тивъ розширенія автономіи краю. Опозиція Ру-
сина въ противъ того, что становить завѣтне
бажанье другої народности краю, поясняєса
ненормальными относинаами межи обома народ-
ностями въ Галичинѣ. Русины боятъ, что съ
розширеніемъ автономіи краю пануюче племя
възвѣтъ въ свои руки и для того
они бачуть опору въ Нѣмціяхъ, котріи такими
способомъ стають розъемными судіями межи
двоихъ спордненыхъ племенами.

Въ виду такого сумного явища есть над-
чимъ привадуматись кождому, кому дороге до-
бро Славянъ, претерпѣвшихъ только віднѣніе.
Хаба же Славанамъ суджено на вѣки жити
въ раздорѣ, стаючи всикому хосенному
дну на перешкодѣ? На жаль, оптимизмъ въ
тыхъ относинахъ привѣтъ до горкого розчарованія.
Выборы по ради державной доказали,
что относина межи Русинами и Полаками въ
Галичинѣ не то що не полѣшились, але ще
и погрѣшились. Пануюча нынѣ въ Галичинѣ
партия, за которую, на жаль, пѣшила, съ малою
вынікою, и галицко-руска праса, заключила
сною съ тою галицко-рускою фракцію, котру
шучто вытворивъ митрополитъ Сембраторовичъ.
Фракція та не має нѣякої минувшости и вже
да того не може будити до себе довѣрія у
мыслачої Галичини, любячої свій народъ...
Насѣдкомъ того галицко-руска Русины впновѣ не-
гуютъ то, що дороге кождому Полакови. Ось

Дѣло

сумный фактъ, котрого нѣкто заперечити не
може. Пануюча нынѣ партія въ Галичинѣ не
повинна бѣгъ его игнорувати; она не повинна
себе тымъ успокоювати, що забезпечилася на
выборахъ пригнетаючимъ числомъ голосовъ.
Русини належать до числа народовъ исторію
успоѣдженыхъ. Они позбавленіи средствъ до
борбы (аристократіи и капитализму). Они не
могутъ числiti на то, що выбирють собѣ
равноправнѣсть въ дорозѣ конституційнї, поки
буде задержана нынѣшна система выборча.
Для того и возвѣтъ природно, що мыслачій
Русинъ почутавъ нехоту до нынѣшнаго стану.
Ледви чи бѣгъ такихъ негативныхъ относинахъ
до загальнаго дѣла вѣльшился сумо щастя на-
селенія Галичини, котра и безъ того терпить
бѣгъ всякого економичнаго розстрою, котрои
ниви вода що року заливає. То одно.

Ще сумнѣша будучибѣсть. До чого до-
веде та глуха борба межи двома спорднеными
народностями?... Доля Русиновъ нагадує долю
Болгаръ и Сербовъ. Всѣмъ тремъ племе-
намъ исторія долѣ не дала. Сербы и Болгаре,
стративщи аристократію, на образованіе ко-
трої пѣшили всѣ найлѣпшія народнія соки,
дармо боролися легальными средствами съ
своими угнетателями. Въ конці они таки до-
боролися свободы. Не вжежъ вся та исторична
наука пропала дармо? Русини — "хлопскій"
народъ, бевъоружній. Але и Болгаре та Сер-
бы були въ такомъ-же положеніи цѣлѣ сто-
лѣта — и дѣло вакончилось тымъ, що тѣ, що
ихъ угнетали, сталися теперъ самі угне-
теніями...

Мы знаємо, що нашъ голосъ остане го-
лосомъ волющого въ пустыні, але мы ува-
жаємо своїмъ обвязкомъ поднести єго, ѿч-
и ікъ слабый. Оздоровленіе Галичини можна
осигнути лишь оставленіемъ бодай якоися ча-
сти автономіи самимъ Русинамъ. Не мѣшай-
тесь, панове Поляки, у внутрїшній дѣла Ру-
синовъ (въ дѣлахъ вѣры и т. д.) оставте имъ
самимъ рѣшати ихъ и будьте певні, що здо-
ровый вмыслъ народу запанує надъ рѣзного
рода "заблужденіями"... Тогда Русини не бу-
дуть потребувати Нѣмціївъ и въ власнѣмъ
интересѣ будуть прихильні розширеню авто-
номії."

батькови жити спокойнѣ и достатнѣ. До смерти
згадувавъ бѣгъ той першій часъ въ парохії, яко
часъ найбѣльшого загального доостатку й супокою.

Польска революція 1831 року перемѣнила
весь станъ краю.

Побоя розказовъ батька моего, що въ Роз-
дній свята мѣсцеїв жиды и паны о чѣмъ шеп-
тали, бѣгъ двора до двора єздили то панки, то
жидки, єздили до богатыхъ мужиківъ, моргали
на дробну шляхту. Мужики не зрозумѣлио, попы
въ страху єздили одинъ до другого... Цѣлу зиму
толкували, пророчили. Одні говорили, що "Кон-
стантинъ" выповѣдъ войну "Николаеву" за то,
що бтиавъ у него престолъ. Другій мѣркували,
що Бонартъ, котрій довою десякъ скрывався,
зновъ появився и съ тѣмною силою іде на Роз-
ою. Дробна шляхта виговорювалася, що въ Вар-
шавѣ вже царю король польскій. Але на веснѣ
оправа стала прояснити. По селахъ зявивши
їздць при шабляхъ, пистолетахъ, дробна шляхта
лагодалася "do broni", увіятої священики, ко-
трьхъ въ нашій околиці було въ той часъ всего
три, голосно твердили, що зновъ тутъ буде Поль-
ша и увія. Въ маю чи въ початку червнї, позно
вечеромъ, вѣгъ до батька мужикъ съ крикомъ:
"Уйткайте, панъ-отче! Ляховъ прїшла сила, ви-
димо невидимо, ікъ хмары, всѣ узброєні, ут-
кайте!..." Тон самой ночи батько вигравивъ жи-
нити, котріи мали досить грунту, володѣли
хуторами, займалис промислами, ремеслами, хо-
дили на Донъ, въ Кримъ, въ степи на заробки,
за то хвалби було "видимо-невидимо". Подбий

Раду повѣтову въ Городку

розвязало ц. к. намѣстництво сего мѣсяця. Фактъ
се незвичайний и звернувъ на себе увагу навѣтъ
по-за границами краю. О причинѣ розвязанія рады
дonoсять намъ зъ Городецкого въ олѣдуючій
спосібъ.

Городецка рада повѣтова при уконституованію
овоїмъ выбрала презесомъ п. Едв. Вайсмана, а ви-
це-презесомъ п. Василя Дмоховскаго, управителя
дѣвочої школы въ Городку. Цѣсарь затвердивъ
выборъ п. Вайсмана на презеса, а выбору п. Дмо-
ховскаго на вице-презеса не затвердивъ. Зъ тої
причани дня 7 л. липня зобралася рада вибирати
другій разъ вице-презеса. Заєданье було дуже
буриливе — и остаточно скончилось тымъ, що ми-
мо непотвердженія цѣсаремъ выбору п. Дмохов-
скаго, выбрано его по разъ другій вице-маршал-
комъ. Презес завѣсивъ туго ухвалу и зложивъ
свой мандатъ презеса; то само учинила такожъ
(аристократична) партія, противна выборови п.
Дмоховскаго, пп. Незабитовскій, Шифнеръ, Фали-
новскій, нотарь Генце и дръ Колишеръ. Президія
ц. к. намѣстництва повѣдомлена о цѣлой пригодѣ
поручила сейчас гр. Авг. Дѣдушицкому, оновя-
ючому обовязки ц. к. старости въ Городку, роз-
важати раду повѣтової, а веденье єї дѣль пору-
чили п. Вайсманови, доки не буде іменованій
тымчасового Выдѣль. Потому доперва ц. к. на-
мѣстництво дalo знати Выдѣлови краевому о томъ,
що учинило, и запытало его, чи годится съ до-
вершенимъ фактомъ, а рѣвночасно предложило,
що веденье дѣль повѣтовыхъ ажъ до выбору
нової ради поручити пп. Володим. Незабитовско-
му, яко презесови, и Адольф. гр. Брувицкому,
Генр. Фльоренцкому и о. Мих. Кульматыцкому
съ заступниками: Стан. Агоповичемъ, Мендлемъ
Копомъ и Яцкомъ Морнілемъ. Выдѣль краевий
згодився дня 21 л. липня на все, що зробила и
чого хотѣла президія ц. к. намѣстництва.

Причиною розвязанія городецкої ради повѣ-
тової бувъ отже — актъ недоляности супротивъ
С. Вел. цѣсара. Заходить пытаніе, дла чого бѣль-
шость городецкої ради повѣтової зважилася на
такій газардовий крокъ и хто есть той п. Василь
Дмоховскій?

П. Василь Дмоховскій есть, яко сказано, у-
правителъ дѣвочої школы въ Городку, дирек-
торомъ тамошнії касы задаткової, асоціоромъ
рады громадої и членомъ ради повѣтової. Зъ
роду Русинъ, Угновецъ, зять звѣстного зъ доброї

славы учителя Перешикевича. Але п. В. Дмо-
ховскій зовѣтъ не визначаєс патріотизомъ ру-
сскимъ; признаєс вправдѣ до руского обряду, але
въ національному виглядѣ належить до того рода
людей, яко п. Жигмонт Савчинський: "krew gis-
ka i polska pomieszała się..." П. Дмоховскій у-
служний польской справѣ въ Городку, съ панами
живе добре, — але що-жъ, въ очехъ пановъ бѣ-
все таки, "греко-каеолическій плебей" — не
дорѣс до гонору вице-маршалотва въ "замога-
дзіє падошумъ".... Зъ тої причини меншої
"пановъ" була въ радѣ противъ его выбору на
вице-маршалка. Демократичній же елементъ,
середъ котрого п. Дмоховскій має повагу, вы-
бравъ его противъ волѣ аристократичної меншо-
сті. Цѣсарь не потвердивъ выбору п. Дмохов-
скаго, а бѣльшость ради допускаєс недоляности
и выбираєс его другій разъ. За то и розвязано раду.

За богато вирильнихъ голосовъ!

На послѣдній осіні галицкого сойму звер-
нувъ посоль дръ Тадей Скалковскій увагу сойму
на зростаюче число голообовъ вирильнихъ, а соймъ
поручивъ Выдѣлови краевому розібнati тую
справу и предложити на найближшої осіні отпо-
вѣднї внесенія. Выповняючи рѣшеніе сойму скли-
кавъ Выдѣль краевий недавно анкету и она
приступила до розслѣду дѣла. До анкети були
покликані: дръ Верещинський, оов. Михацкій,
дръ Тадей Паліть и сов. Михальчевскій.

Анкета оконстатувала, що число вирильнихъ
голосовъ множиться дѣйстно дуже скоро, а то зъ
олѣдуючихъ причинъ. До тепер, яко звѣтно,
мавъ кождый табуларний (домінікальний) вла-
ститель, платячій податокъ низше 100 зр., ви-
рильний голосъ при виборахъ єъ меншої посѣ-
лости. Въ наслѣдокъ парцеляції и продажії части-
нами бѣльшихъ грунтівъ домінікальнихъ, збіль-
шалося число властителівъ, отже и число вири-
листовъ. Після інформації статистичнаго кра-
вого бюро статистичнаго зъ року 1884 чило голо-
боовъ вирильнихъ въ цѣлому краю збільшилося
бѣгъ 1876 р. зъ 1.153 на 1.935, а есть округи, де
голосы вирильні становлять ажъ 44% загального
числа голооющихъ! Можливо отже при нынѣш-
ній порядку, що съ часомъ вирилисты будуть
въ деякихъ округахъ виборчихъ мати бѣльшої,
а спроваданье краевого бюро статистичнаго об-
числяє, що два маєтки домінікальні, розпарце-
льовані на дробні частини, можуть рѣшати о

наближувався, ажъ одинъ вѣкави зъ села, другій
закопували въ землю воє цѣне, боялися за ко-
рови, барабанѣть, и т. д. Тычкасомъ показалося,
що "матежниками" въ нашій околиці були толь-
ко дробні шляхтич, що не мали нѣякої власно-
сті, або такі паны, котрій продали свої добра чи
бtotupili їхъ своїкамъ, на що найшлися аку-
ратно конечні акти. Толькo одній властитель
огромныхъ добрь, зъ котрьхъ можна бѣгъ утворити
цѣлій великий повѣтъ, одній изъ значимихъ поль-
ськихъмагнатовъ, генераль польськихъ войскъ, не
вонївъ оховати концѣвъ и добра его були скон-
фисковані, а потімъ обернені въ "воєнний посе-
ленія". Такимъ чиномъ воївѣдич позботали при
своїхъ пообѣдостяхъ. Они тепер прикували себе
до нихъ и занялисъ вилючно господаркою. На-
стуло панованье воєннихъ командъ, воєннихъ
комісій, "оправниківъ" и "становихъ", що
здили по селахъ съ козаками, розсыпаліи и т. д.
Окликомъ въ краю ставъ — строгій послухъ дѣ-
дичамъ. За непооху дѣдичеви караюся, яко за
непооху властямъ, яко революційній духъ,
бунтъ. Разомъ съ розшукуваньемъ бунтівниківъ
и запроводомъ "порядку" въ краю дѣдич бѣг-
рили у мужиківъ хуторы, мілини, злиши грун-
ти, касували право выходу селянъ изъ села,
право промисловъ и торговль, навѣтъ право вла-
сності, бо дѣдич мѣгъ отобрать мужикови его
хату, оселю, худобу и весь маєтокъ. Народъ бы-
стро зачавъ бѣдити... Разомъ съ овими па-
рхіяними отративъ и батько мой. Право въ 1833
р. призначувало для кождой православної служби

выборъ послѣ изъ меншої поѣлости. Задачаю ан-
кеты було отже порѣшити, дѣлъ запобѣгти такої
звонки, якъ описанія себѣ неприродній звукъ
голосомъ вирізаныхъ. Результатомъ нарадъ ан-
кеты була постанова: предложить сбоями до порѣ-
шения високое, щобъ толькъ галимъ злачительни
группами домініональныхъ прослугувати голосомъ
вирізаный въ меншої поѣлости, котрой плачать
що найменше 25 зр. податковъ.

Отвѣта вандровничого комитету завяза- наго при „Академичномъ Братствѣ“ у Львовѣ.

Руска академична молодь, уважаючи спо-
кої моральнихъ обовязкій працювати въ користъ
своего народу, порѣшила, щобъ лѣще познати
его, робити щороку вандровку по розныхъ окно-
лицьхъ краю. На такихъ вандровкахъ найкрасо-
жина познати народній потреби, моральний и еко-
номічный добробутъ народу и его думку; а поз-
навши все то, буде лѣще йї стати правдивими
борцами за народній права, просвѣту, правдивими
роботниками на ім'я народній. Отже маючи на
метѣ спознаніе інтелігенції съ народомъ, арозу-
млючи спольнихъ змагань та розбудженіе руско-
го життя въ нашому краю, осміялися вандровнич-
ий комитетъ просити всѣхъ царо-рускіхъ патріо-
тівъ розныхъ верствъ, щобъ якъ найчасливійше
зали участь въ європейской вандровції. Най въ
каждомъ мѣсці, де прибудуть вандровники и де
устроються вечериції, збереси руска інтелігенція,
молодь, честній мѣщане та селяне, и своею при-
сутностею докажутъ, що межи всѣхъ верствами
нашої суспільности панує згода и братска лю-
бовь, яку завѣщавъ намъ Тараась Шевченко:

„Обнимите, брати мои, найменшого брата,
Нехай мати усміхнется, заплакана мати!“

Вандровка розпочинається вечериціями въ Тер-
нополі для 2 серпня, а кончиться вечериціями въ
Чорніцахъ для 16 серпня. Вкладка на цілу ван-
дровку висоють 12 зр. а. в.; уплативши вкладку
вандровники мають вольний вступъ на всі ве-
чериції, поїздощи на поїздахъ, перевозъ рѣ-
чей, перевозъ пароходомъ въ Нижнєве до Залі-
щакъ, а такожъ добтоануть ману и точну програ-
му цілої вандровки, виготовлену п. Кириломъ Ка-
хникевичемъ, и памятний альбомъ вандровки,
котрого виготовленіемъ займутся артисти наші,
пн. К. Устяновичъ, Н. Іванюкъ и И. Паньке-
вичъ. Кромѣ того комитетъ постарался о зниженії
карти на жезлицихъ Кароля-Людзинка, держав-
ній и Черновецькій, зъ которыхъ вандровники бу-
дуть могли користати.

Подаемо заразомъ програмы вечериції, які
мають бути устроеній въ часі вандровки рускихъ
академіковъ заходомъ комитету вандровничого и
комитету мѣщцевихъ:

I. Въ Тернополі для 2 л. серпня устрою-
ють вечериції товариства „Руска Бесѣда“ и фі-
лії тов. „Проекта“ при участі рускої академич-
ної молодіжі и Дениобровського хору въ память
Николая Костомарова въ салі театральної
замкової.

I. Рѣчь про життя и заслуги Ник. Косто-
марова.

2. Лисенко „Молитва“ — хоръ.
3. Лисенко „Радосія українська“ — хоръ.
4. Крайцеръ „Верховина“ } хоръ.
5. Вербицкий „До Родини“ } хоръ.
6. Декламація.
7. Вахніній „Нашъ рад“ — тріо на со-
прапор, теноръ и басъ.
8. Листъ „Думка“ — фортепіано.
9. Вахніній: „Наша жизнь“ — хоръ.
Початокъ з 6% год. вечерь. Двері під часъ
продукції будуть зачинені.

II. Въ Миколаївцяхъ для 3 серпня.

1. Воробкевичъ: „Чомъ красна Буковина“ —
хоръ.

2. Отчить И. Франка: „Якъ почалась якъ
сідничала панница на галицькій Русі“.

3. Вербицкий: „Гей по горѣ“ — хоръ.

4. а) Елехангеръ: „Мати при коломої уми-
раючого дитята“;

б) Васильевъ: „Путпури“ зъ народныхъ
пісень — цитра.

5. Корженко: Декламація.

6. Лавровський: „Руска ріка“ — хоръ.

7. Метлинський: „Глекъ“ — декламація.

8. Вахніній: „По морю“ — хоръ.

III. Въ Теребовлі для 4 серпня.

1. Вербицкий: „Кийтъ моє весінній“ — хоръ.

2. Отчить И. Калитовского: „Про битву
подъ Збаражемъ сточену р. 1649 межи Хмель-
ницкимъ а польськими регіментарями Вишневец-
кимъ, Остророгомъ та Конецпольскимъ“.

3. Воробкевичъ: „Думка“ — хоръ.

4. Миронъ: „Картка любови“ — декламація.

5. Вахніній: „До чарки“ — хоръ.

6. а) Маєрберъ: „Ласка“.

б) Умілевъ: „Пісня циганська“ —
цитра.

7. Лавровський: „Прощање“ — хоръ.

IV. Въ Хоростковѣ для 5. серпня.

1. Лисенко: „Ой не гарадъ Запорожцѣ“ —
хоръ.

2. Отчить Вол. Коцкового: „Про житте,
дѣяльноте та значеніе Маркіяна Шашкевича для
галицькихъ“.

3. Воробкевичъ: „Шарокій лугъ“ — хоръ.

4. В. —: „Привѣтъ“ — декламація.

5. Вахніній: „Калина“ — хоръ.

6. Шевченко: „Гамалія“ — декламація.

7. Вербицкий: „До місяця“ — хоръ.

V. Въ Гусiatинѣ для 7 серпня.

1. Вахніній: „Наша жизнь“ — хоръ.

2. Отчить В. Коцкового: „Про значеніе та
стойноте руско-українськихъ народныхъ пісень.“

3. Воробкевичъ: „Думы мои“ — хоръ.

4. Шевченко: „Посланіе“ — декламація.

5. Вербицкий: „Хоръ косяръвъ“ — хоръ.

6. ** „Голубъ посолъ“ — дуетъ на двѣ
цитри.

7. Лисенко: „Покланѣ до братівъ Славянъ“ —
хоръ.

VI. Въ Чортковѣ для 9 серпня.

1. Привѣтне слово.

2. Воробкевичъ: „Кобы-мъ була я зазула“ —
хоръ.

3. Кінніпль: „Путпури“ зъ українськихъ пі-
сень — дуетъ на цитру и скрипку.

4. Вербицкий: „Жовніръ“ — хоръ.

5. Метлинський: „Глекъ“ — декламація.

6. Лисенко: „Ой не гарадъ Запорожцѣ“ —
хоръ.

7. Шевченко: „Причини“ — декламація.

8. Вахніній: „По морю“ — хоръ.

VII. Въ Нижнєвѣ для 10 серпня.

1. Лавровський: „Осьнъ“ — хоръ.

2. Отчить Леоніда Заклянійского: „Петро
Могила, его дѣяльност и часы, въ которыхъ живъ“

3. Воробкевичъ: „Вы дівочі сині очі“ —
хоръ.

4. Корженко: декламація.

5. Лисенко: „Кобы менѣ, Господи“ — хоръ.

6. Шевченко: „Чигиричъ“ — декламація.

7. Вербицкий: „Прощање“ — хоръ.

Програми вечериції, котрі будуть устроеній
на Буковинѣ, оголосятся позніше.

Отвѣт комитету вандровки.

Іспытъ въ дівочому конвиктѣ ЧЧ.

Василіанка въ Яворовѣ

отбувся, якъ було оговорено, 14 л. липня.

Въ день сей що року въ цілому монастыри най-

більш рухъ. Вже въ начеверії іспыту зачали

з'являтися родичі учениць, такъ що до рані-

шого подвірье монастыря було повне самихъ

відвідь. Службу Божу почавъ о 7 год. зъ рана

гостя о. Карія Паєччинській, в цілу службу

богослужили самі учениці. А що сего року маїть

всіхъ учениць мали голоси и слухъ до спі-
ву и що въ вичученихъ курсникахъ вправ-
илися співаючи щодня въ своїй церковці

чи то із тихої чи співаної службѣ, тожъ и не

диво, що всімъ присутнімъ, а особливо роди-
чамъ дуже подобалось, якъ іхъ діти гарні

наші церковні пісніки такъ красиво отпі-
вували.

По недовгому отпочинку зачався іспытъ.

Гостей було багато, бо кромѣ пріїхавшихъ прії-
шо багато зъ мѣста. Зъ рана пописувалась II,

III и IV класи. По скінченю іспыту IV класи

о 1 годинѣ, запрошено всіхъ гостей на друге

сіданье, а потому зачався пописъ зъ музикою на

фортепіанії и співу въ супроводѣ фортепіанія. Сей

пописъ тривавъ ажъ до 3½ год. зъ полудня. Про-

грама закінчала Богатою кулинарією. Зъ рукахъ

богатою слідуючою: „Бураки“, думка Яронь-

ского; „Бікви козакъ за Дунай“, Яроньского;

„Шумка українська“, Завадовського; „Два голуби“,

думка и коломоїки Тымольського; „Кумцю люб-
цю“, думка-шумка-коломоїки; „Шумка українсь-
ка“, Яроньского; „Chanson d'Ukraine“, rag

Witwicki; зъ прочихъ тяжіхъ на 4 руки були:

La Reine des Fees, Gelop de Cenoert par S.

Smith — Grand duo a quatre mains sur la favo-
rite, и пр. Зъ пісень рускихъ въ супроводѣ фор-
тепіанія співало: „Замовкії бандури“, „Наша на-
дія“, „Мій жаль“, „Збайди князю ясний“ (M.
Копка), „Тиховъ піснєвъ“ и др. Такожъ дуже

подобалося два дуети отпіваними меншими уч-
еницями, Еремію Шевченківною и Евгенію Па-
бійчуковою: „Чому хови похиляюся“ и „Ка-
жути люде, що-ми щасливі“.

Всіхъ дуетів було добре отпіяно та отпівани, при-
чому незвичайний даръ до музики та співу про-
явилася п-а Мальвина Ольшанська, такъ, що вели-
ка була її школа, коли-бъ та учениця мала за-
капнути (позбутаючи на селі) дальшу въ той
напрямъ науки. Рівно-жъ отпівала въ грб на
фортеції на Софії Кравської.

По попису музичномъ почався зновъ іспытъ

класъ висшихъ (V, VI, VII и VIII) и тривавъ

до 7 годин. Въ загалі якъ зъ рана такъ и по-

половині отпівдало учениць всі предметы ясно,

є зрозумільно рѣчи и є зъ певностю себе,

такъ, що лучше годъ було вимагати. Особливо

ДОПИСИ.

З Сокальщиною.

(Отвідома вибордъ до ради державної.) Агітаторы-шовинисты польскі все ще не можуть перевалити выбору сов. Ковальского на місце до Відня. Особливо п. Маевскій, бувшій міністр панціраний а тепер секретаръ Польського, не тратить надѣя на уненажненіе его выбору. Онъ съ надеждой на енергію и повагу урядовою виявляє збирати поддати вибордъ польського урядовою письма, котрими приказавъ имъ ждати свого пріїзду въ ізначеній часъ. Для доказу сказаного на місце тутъ дословно два письма, котрій мають рукою. Перше въ нихъ звучить: "Do Zadania Klimoszka w Korzynie. Wszysciam Was, abyksie niezawodnie dnia 11 lipca b. g. o 10 godzinie przed południem t. j. w Sobotę oczekiwali mnie w tamtejszej kancelarii gminnej. Sokal dnia 9 lipca 1885. Adolf Majewski." Подобне письмо стого-урядовою доставъ такожъ и другій выбо-рецъ въ Корчине, Андріху Мельничукъ. Друге письмо до вибордъ въ Корчинѣ есть слѣдуюче: "Stanowny Panie wojcie! Na dniu 11 lipca b. g. o godzinie 10 przed południem przybędę do Korzyna dla zebrania podpisów do protestu przeciw wyborowi Kowalskiego do rady państwa, upraszam przeto uprzejmie, abyście oczekiwali mego przybycia tego dnia ze swoimi wyborcami. Życzliwy Adolf Majewski. Sokal 9 lipca 1885."

Въ мысль вгаданыхъ писемъ прибувъ юдей по секретарю до Корчине, але замѣтъ ю 10 годинъ рано, ажъ о 3 год. по полууди, тає що вибордъ ю мусѣвъ черезъ 5 годинъ на него ждати, не могучи пойти на богослужене до церкви (а було то въ руске сего св. апп. Петра и Павла). Але даремный бувъ трудъ п. секретаря, бо анѣ свою повагу урядовою, анѣ просьбами не мозгъ склонити вибордъ въ корчинськихъ підписати протестъ; куєвъ отже сарка ѹкъ непышний выненії съ вѣчимъ въ Корчине. Цѣкава була розмова п. секретаря съ вибордами. Закликавъ ю по одному. Кто ви є? — запытавъ першого Андрея Мельничука. — Той і той. — Замѣтъ п. Андрею, чого і ви ю звавъ? — Ну! — Я ви ю буду просити, може-бы ви були такъ ласкави підписати протестъ противъ Ковальского. — А то на що? — То нѣчо, що ви голосували на Ковальского, але скажъте мену, що ви маєте противъ Децькевича? чому ви на него не дали голосу? Такожъ то Рушин, софітникъ. — Я не маю нѣчого противъ юдичини, а голосъ давъ я на Ковальского, мену такъ хотѣлося. — То не може бути; ви мусѣли комусь руку дати, що будете за Ковальскимъ, ви ю мусѣвъ хотіть намовити, чому часомъ священикъ? — Або въ дитини, що мену хотівъ? — Ну, та будьте же такъ ласкави, зробіть то для мене, підпишіть протестъ, бо то вѣдь і ганьба, що ви въ Корчинѣ таке дѣяло... ви не послухали анѣ старости, анѣ митрополита, анѣ правительства, і голосували противъ ихъ волі на Ковальского. Шо дньо вамъ доброго зробить? Децькевичъ, все близше; въ юго рукахъ богатої руїї, котрій мозгъ-би для васъ учинити. — І одно, я разъ голосъ давъ на Ковальского і бѣльше не знаю нѣчого... Подобна розмова була і съ другимъ вибордомъ Климочкомъ і той самъ результатъ.

Другимъ важнимъ моментомъ, заслугуванимъ на загальну увагу і выпливавшимъ зъ сегорднійшої агітації вибордъ, есть переведеніе вибордъ до деякіхъ радъ громадськихъ въ Сокальському. П. староста сокальський, котрого "енергія" недавно було писано въ "Ділі", познанувавшися для декоративъ (а може і для вѣтви) сель т. зв. делегатовъ і по-лучивъ ѹкъ справу вибордъ громадськихъ. Гмили делегатами вийшли люди, що найбільше отзначалися агітацією при сегорднійшихъ вибордъ, якъ п. Смеречанський, економъ въ Переспі, для Переспі і Зубкова. Ті делегати по більшій часті перевели вибордъ громадській по своїй волі, а наївъ і положеніе протесту въ противній сторони уміяли нові вибори на свое копто накрутити. Въ такій способъ надіються они забезпечитись, що на будуще при виборахъ до сойму та до ради державної не перейшовъ знову, бороться, якій Русинъ... Такожъ отже, якъ бачите, "гдѣ morale" не спить въ Сокальщинѣ!

M. Kr.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Імпеціє политичне товариство въ Грацу), може переважно въ окраїнъ Нѣмцівъ т. зв. "північного тону", розвізло правительство зъ тихъ причин, що товариство своїми виступами перешлило кругъ свого дѣянія, вказаного ему статутами.

(Въ Клагенфуртѣ) отворено дня 25 о. м. уроцію країну карантину виставу. При біржі була такожъ міністерство торговлї бар. Піно.

(Дальший ходъ борьбы въ клерикальному таборѣ) Борьба въ клерикальному таборѣ не ведеся вже съ такою енергією і запаломъ, съ якимъ почато ю, а все таки триває дальше і при повній тишеві на океанѣ внутрішньої політики дає газетамъ пригодний тематик до далекосягальнихъ

выводовъ і рознородныхъ увагъ. Найновішіа фаза ю боротьбы вказує намъ ки. Лихтенштайнъ якъ посередника стоячого міжъ Лінбахеромъ і Грайтеромъ, однакъ близше першого, якъ другого. Органъ Лихтенштайнъ "Grazer Volksblatt" подає въ отповіді на інтерпелляцію ческихъ газетъ, що стирійські клерикали, отже оторонники Лихтенштайнъ, не остануть байдужими супротивъ піднятої Лінбахеромъ ідеї центрального католицького клубу, а проти, узніаютъ ю потребу і приложать руку до засновання ю. Органъ ю здобуває на всій можливій аргументахъ, маючи виказати потребу такого клубу, котрый на справу автономії задавляє ю бъ стирійсько-християнського становища, і котрый знає-бы не толькъ "ческу корону" і австрійські кусень "рѣчиосподію польською" але такожъ і змагавъ до автономії всіхъ въ складі Австрії входящихъ народівъ, стояти все однакъ на сторожі интересівъ цѣлої монархії і династії. Клубъ центра має, по словамъ сего органу, стояти на християнському грунтѣ рівноправности, бо толькъ на тімъ грунтѣ можуть втихомирити філії межинародныхъ усобиць.

Клубъ центра буде учити своихъ сторонниковъ про обовязки, які мають ю взглядомъ другихъ народностей, а самъ буде давати най-лучшій примѣръ въ вилюніюваню тихъ обовязковъ. Того самого однакъ ждати буде клубъ такожъ і отъ ненімецкихъ народностей і ихъ репрезентантствъ. — Такъ говорить органъ Лихтенштайнъ, а зъ сего можна вносити, що якъ ю однієї стороны партія Лихтенштайнъ годіює зовісью ю Лінбахеромъ, що до засновання католицького клубу центра, такъ ю другою оторони-кою про обовязки, які мають ю взглядомъ другихъ народностей, а самъ буде давати най-лучшій примѣръ въ вилюніюваню тихъ обовязковъ. Того самого однакъ ждати буде клубъ такожъ і отъ ненімецкихъ народностей і ихъ репрезентантствъ. — Такъ говорить органъ Лихтенштайнъ, а зъ сего можна вносити, що якъ ю однієї стороны партія Лихтенштайнъ годіює зовісью ю Лінбахеромъ, що до засновання католицького клубу центра, такъ ю другою оторони-кою про обовязки, які мають ю взглядомъ другихъ народностей, а самъ буде давати най-лучшій примѣръ въ вилюніюваню тихъ обовязковъ. Того самого однакъ ждати буде клубъ такожъ і отъ ненімецкихъ народностей і ихъ репрезентантствъ. — Такъ говорить органъ Лихтенштайнъ, а зъ сего можна вносити, що якъ ю однієї стороны партія Лихтенштайнъ годіює зовісью ю Лінбахеромъ, що до засновання католицького клубу центра, такъ ю другою оторони-кою про обовязки, які мають ю взглядомъ другихъ народностей, а самъ буде давати най-лучшій примѣръ въ вилюніюваню тихъ обовязковъ. Того самого однакъ ждати буде клубъ такожъ і отъ ненімецкихъ народностей і ихъ репрезентантствъ. — Такъ говорить органъ Лихтенштайнъ, а зъ сего можна вносити, що якъ ю однієї стороны партія Лихтенштайнъ годіює зовісью ю Лінбахеромъ, що до засновання католицького клубу центра, такъ ю другою оторони-кою про обовязки, які мають ю взглядомъ другихъ народностей, а самъ буде давати най-лучшій примѣръ въ вилюніюваню тихъ обовязковъ. Того самого однакъ ждати буде клубъ такожъ і отъ ненімецкихъ народностей і ихъ репрезентантствъ. — Такъ говорить органъ Лихтенштайнъ, а зъ сего можна вносити, що якъ ю однієї стороны партія Лихтенштайнъ годіює зовісью ю Лінбахеромъ, що до засновання католицького клубу центра, такъ ю другою оторони-кою про обовязки, які мають ю взглядомъ другихъ народностей, а самъ буде давати най-лучшій примѣръ въ вилюніюваню тихъ обовязковъ. Того самого однакъ ждати буде клубъ такожъ і отъ ненімецкихъ народностей і ихъ репрезентантствъ. — Такъ говорить органъ Лихтенштайнъ, а зъ сего можна вносити, що якъ ю однієї стороны партія Лихтенштайнъ годіює зовісью ю Лінбахеромъ, що до засновання католицького клубу центра, такъ ю другою оторони-кою про обовязки, які мають ю взглядомъ другихъ народностей, а самъ буде давати най-лучшій примѣръ въ вилюніюваню тихъ обовязковъ. Того самого однакъ ждати буде клубъ такожъ і отъ ненімецкихъ народностей і ихъ репрезентантствъ. — Такъ говорить органъ Лихтенштайнъ, а зъ сего можна вносити, що якъ ю однієї стороны партія Лихтенштайнъ годіює зовісью ю Лінбахеромъ, що до засновання католицького клубу центра, такъ ю другою оторони-кою про обовязки, які мають ю взглядомъ другихъ народностей, а самъ буде давати най-лучшій примѣръ въ вилюніюваню тихъ обовязковъ. Того самого однакъ ждати буде клубъ такожъ і отъ ненімецкихъ народностей і ихъ репрезентантствъ. — Такъ говорить органъ Лихтенштайнъ, а зъ сего можна вносити, що якъ ю однієї стороны партія Лихтенштайнъ годіює зовісью ю Лінбахеромъ, що до засновання католицького клубу центра, такъ ю другою оторони-кою про обовязки, які мають ю взглядомъ другихъ народностей, а самъ буде давати най-лучшій примѣръ въ вилюніюваню тихъ обовязковъ. Того самого однакъ ждати буде клубъ такожъ і отъ ненімецкихъ народностей і ихъ репрезентантствъ. — Такъ говорить органъ Лихтенштайнъ, а зъ сего можна вносити, що якъ ю однієї стороны партія Лихтенштайнъ годіює зовісью ю Лінбахеромъ, що до засновання католицького клубу центра, такъ ю другою оторони-кою про обовязки, які мають ю взглядомъ другихъ народностей, а самъ буде давати най-лучшій примѣръ въ вилюніюваню тихъ обовязковъ. Того самого однакъ ждати буде клубъ такожъ і отъ ненімецкихъ народностей і ихъ репрезентантствъ. — Такъ говорить органъ Лихтенштайнъ, а зъ сего можна вносити, що якъ ю однієї стороны партія Лихтенштайнъ годіює зовісью ю Лінбахеромъ, що до засновання католицького клубу центра, такъ ю другою оторони-кою про обовязки, які мають ю взглядомъ другихъ народностей, а самъ буде давати най-лучшій примѣръ въ вилюніюваню тихъ обовязковъ. Того самого однакъ ждати буде клубъ такожъ і отъ ненімецкихъ народностей і ихъ репрезентантствъ. — Такъ говорить органъ Лихтенштайнъ, а зъ сего можна вносити, що якъ ю однієї стороны партія Лихтенштайнъ годіює зовісью ю Лінбахеромъ, що до засновання католицького клубу центра, такъ ю другою оторони-кою про обовязки, які мають ю взглядомъ другихъ народностей, а самъ буде давати най-лучшій примѣръ въ вилюніюваню тихъ обовязковъ. Того самого однакъ ждати буде клубъ такожъ і отъ ненімецкихъ народностей і ихъ репрезентантствъ. — Такъ говорить органъ Лихтенштайнъ, а зъ сего можна вносити, що якъ ю однієї стороны партія Лихтенштайнъ годіює зовісью ю Лінбахеромъ, що до засновання католицького клубу центра, такъ ю другою оторони-кою про обовязки, які мають ю взглядомъ другихъ народностей, а самъ буде давати най-лучшій примѣръ въ вилюніюваню тихъ обовязковъ. Того самого однакъ ждати буде клубъ такожъ і отъ ненімецкихъ народностей і ихъ репрезентантствъ. — Такъ говорить органъ Лихтенштайнъ, а зъ сего можна вносити, що якъ ю однієї стороны партія Лихтенштайнъ годіює зовісью ю Лінбахеромъ, що до засновання католицького клубу центра, такъ ю другою оторони-кою про обовязки, які мають ю взглядомъ другихъ народностей, а самъ буде давати най-лучшій примѣръ въ вилюніюваню тихъ обовязковъ. Того самого однакъ ждати буде клубъ такожъ і отъ ненімецкихъ народностей і ихъ репрезентантствъ. — Такъ говорить органъ Лихтенштайнъ, а зъ сего можна вносити, що якъ ю однієї стороны партія Лихтенштайнъ годіює зовісью ю Лінбахеромъ, що до засновання католицького клубу центра, такъ ю другою оторони-кою про обовязки, які мають ю взглядомъ другихъ народностей, а самъ буде давати най-лучшій примѣръ въ вилюніюваню тихъ обовязковъ. Того самого однакъ ждати буде клубъ такожъ і отъ ненімецкихъ народностей і ихъ репрезентантствъ. — Такъ говорить органъ Лихтенштайнъ, а зъ сего можна вносити, що якъ ю однієї стороны партія Лихтенштайнъ годіює зовісью ю Лінбахеромъ, що до засновання католицького клубу центра, такъ ю другою оторони-кою про обовязки, які мають ю взглядомъ другихъ народностей, а самъ буде давати най-лучшій примѣръ въ вилюніюваню тихъ обовязковъ. Того самого однакъ ждати буде клубъ такожъ і отъ ненімецкихъ народностей і ихъ репрезентантствъ. — Такъ говорить органъ Лихтенштайнъ, а зъ сего можна вносити, що якъ ю однієї стороны партія Лихтенштайнъ годіює зовісью ю Лінбахеромъ, що до засновання католицького клубу центра, такъ ю другою оторони-кою про обовязки, які мають ю взглядомъ другихъ народностей, а самъ буде давати най-лучшій примѣръ въ вилюніюваню тихъ обовязковъ. Того самого однакъ ждати буде клубъ такожъ і отъ ненімецкихъ народностей і ихъ репрезентантствъ. — Такъ говорить органъ Лихтенштайнъ, а зъ сего можна вносити, що якъ ю однієї стороны партія Лихтенштайнъ годіює зовісью ю Лінбахеромъ, що до засновання католицького клубу центра, такъ ю другою оторони-кою про обовязки, які мають ю взглядомъ другихъ народностей, а самъ буде давати най-лучшій примѣръ въ вилюніюваню тихъ обовязковъ. Того самого однакъ ждати буде клубъ такожъ і отъ ненімецкихъ народностей і ихъ репрезентантствъ. — Такъ говорить органъ Лихтенштайнъ, а зъ сего можна вносити, що якъ ю однієї стороны партія Лихтенштайнъ годіює зовісью ю Лінбахеромъ, що до засновання католицького клубу центра, такъ ю другою оторони-кою про обовязки, які мають ю взглядомъ другихъ народностей, а самъ буде давати най-лучшій примѣръ въ вилюніюваню тихъ обовязковъ. Того самого однакъ ждати буде клубъ такожъ і отъ ненімецкихъ народностей і ихъ репрезентантствъ. — Такъ говорить органъ Лихтенштайнъ, а зъ сего можна вносити, що якъ ю однієї стороны партія Лихтенштайнъ годіює зовісью ю Лінбахеромъ, що до засновання католицького клубу центра, такъ ю другою оторони-кою про обовязки, які мають ю взглядомъ другихъ народностей, а самъ буде давати най-лучшій примѣръ въ вилюніюваню тихъ обовязковъ. Того самого однакъ ждати буде клубъ такожъ і отъ ненімецкихъ народностей і ихъ репрезентантствъ. — Такъ говорить органъ Лихтенштайнъ, а зъ сего можна вносити, що якъ ю однієї стороны партія Лихтенштайнъ годіює зовісью ю Лінбахеромъ, що до засновання католицького клубу центра, такъ ю другою оторони-кою про обовязки, які мають ю взглядомъ другихъ народностей, а самъ буде давати най-лучшій примѣръ въ вилюніюваню тихъ обовязковъ. Того самого однакъ ждати буде клубъ такожъ і отъ ненімецкихъ народностей і ихъ репрезентантствъ. — Такъ говорить органъ Лихтенштайнъ, а зъ сего можна вносити, що якъ ю однієї стороны партія Лихтенштайнъ годіює зовісью ю Лінбахеромъ, що до засновання католицького клубу центра, такъ ю другою оторони-кою про обовязки, які мають ю взглядомъ другихъ народностей, а самъ буде давати най-лучшій примѣръ въ вилюніюваню тихъ обовязковъ. Того самого однакъ ждати буде клубъ такожъ і отъ ненімецкихъ народностей і ихъ репрезентантствъ. — Такъ говорить органъ Лихтенштайнъ, а зъ сего можна вносити, що якъ ю однієї стороны партія Лихтенштайнъ годіює зовісью ю Лінбахеромъ, що до засновання католицького клубу центра, такъ ю другою оторони-кою про обовязки, які мають ю взглядомъ другихъ народностей, а самъ буде давати най

имъ акционерамъ — иль письмо черновицкаго „Газ. Р. Г.“ — также и короля румунскаго, который, иль пристало на короля, приступилъ до товариства съ значимымъ удовольствиемъ. Може быть, что роль румунскаго руководилъ тутъ патріотизмомъ до своихъ одноконфесійныхъ, иль не знати комъ какъ, — чи буковинскаго Румунію, чи берлинскаго Німцівъ, бѣдъ сего товариства букинскаго приступили иль самъ майже берлинскій и даекъ віденскій банкеры. Иль въ Галичинѣ такъ же и на Буковинѣ заходятся, видно чужа люде добре коло добра країнаго и культуры красивы, отъ тѣхъ лишь додаткомъ, шо высоки переносатъ полови изъ ихъ кишинѣ въ мѣдомъ и молокомъ племяна Галичина и зелена Буковина могутъ жити щадками минувшости... Для нихъ буде и того!

Жертвы на буру братства си. о. Николаѣ въ Станиславовѣ, выпынущиа бѣдъ 1 л. червнѣ с. р.: Вѣр. о. І. Абрюсовскій, парохъ въ Тысменицѣ 5 зр.; Вѣл. пп. дрѣ М. Бучанскій и дрѣ Ключенко въ Станиславовѣ 5 зр.; Вѣл. п. Вас. Нагорный за бѣдъ на ветвь изъ мисицї 1 зр.; Вѣл. п. Петру шевицї, учителя пар. шк. въ Новациѣ 6 зр.; Вѣл. п. І. Даць, секретарь магнітрату въ Городенѣ 1 зр.; Вѣр. о. м. дрѣ П. Галь, парохъ въ Шарченець членську вкладку 3 зр. а такожи складу бѣдъ: Воч. о. Брызинскаго 1 зр., Мочульскаго 1 зр., Балька 1 зр., Лободы 1 зр., Гордѣевскаго 1 зр., Караваевскаго 1 зр., Сѣчинскаго 1 зр., Гиль 1 зр., Тышинскаго 60 кр., Балька изъ Капустинца 60 кр., Днѣстрийскаго 50 кр., Чаплинскаго 50 кр. и Превоцкаго 20 кр. Решта бѣдъ Станиславовскій Рады поѣтрово (изъ аспигнаніемъ запомоги въ загальнѣй сумѣ 300 зр.) 100 зр.; Вѣр. о. Колляковскій, парохъ въ Хомчина 20 зр.; Воч. о. Маланюкъ, парохъ въ Павлівки 2-10 зр.; Вѣр. о. дрѣ Л. Мацѣланскій, парохъ въ Коропицѣ 2 зр.; Выдаѣтъ красный запомоги, ухвалену Выб. Союза 300 зр.; Вѣр. о. м. дрѣ Гулла изъ Борщева 5 зр.; Вѣр. о. с. с. С. Ткатунікъ изъ Борщева 3 зр.; Вѣр. о. Т. Петрушевичъ, парохъ въ Єзуполѣ 150 зр.; Вѣл. п. Топольницкій, ц. к. судій въ Ходоровѣ 5 зр. Вѣтъ тѣмъ же часъ надѣланъ Воч. о. Романовичъ изъ Рыпинки 2 кильо и 20 деска сира и 8 лягтъ фасоли. — Даючиши П. Т. Дателізъ изъ їхъ щедрѣ жертвъ, Выдаѣтъ Братства поручас тую его проводови отдану Бурсу дальнѣй благосклонности П. Т. Патріото въ новомъ школѣнѣ роцѣ. — Станиславовъ дни 3 (15) липня 1885. Т. Шанковскій, предѣдатель Братства си. о. Николаѣ.

Предплату на выдаваніи русскими богословами квартеты п. заг. „Кобзарь“ зложили дальше П. Т.: о. Левіт Цегельскій, прих. въ Голосковичахъ; Кость Арабажинъ; Володимиръ Антоновичъ, проф. университету, Катерина Мельникъ, Марія Пантелеевна изъ Києва; М. Левицкій изъ Княжевокого; Григорій Клиниківскій изъ Давочного; Фердинандъ Бачевскій изъ Старого Синча; о. Іванъ Гургаль, свящ. изъ Золочевы; філія „Проісвѣтъ“ въ Тернополі; Кароль Ніентовскій, проф. гімн. въ Тернополі; С. Домбровскій, півнеч въ Гусятинѣ; Юлія Лепінъ изъ Перегиньска; А. Красуцкій, урядникъ краковскаго товариства убезпечень; Книгарня Губріоновича и Шмідта у Львовѣ; Федоръ Яцмарскій, учитель гімн. изъ Кишинева и Н. Подлуцкій, учитель гімн. изъ Полтавы (по 2 пріїмѣнника).

Добій вѣсти. Громадѣ Кропивна, пов. золотицкого, дарувавъ цѣсарь зъ приватныхъ фондовъ 150 зр. запомоги на будову приходокого дому. — Въ Мошковѣ, пов. сокальского взгромо сими днами на обшарѣ двобрѣмъ двѣ стодоли и шинхѣръ; шкода 5.000 зр.; огонь, здається бувъ підложеный. — Наїбльшу школу зробивъ градъ у віходнѣй Галичинѣ; о сколько дескъ можна будо оконстатувати, въ Яблоновѣ коло Копичинець вѣ маєтъ ки. Чарторийскаго. Краковске товариство коекураціе зліквидувало тамъ школу на 25.000 зр. — Въ Колонії завалілося два дому и присыпало розвалінами 16 родівъ, до 70 особъ; вѣтъ жителі сихъ домувъ намалювали до кляси робігничовъ. — За вимусланіе тдегдьрамъ гратаційныхъ до Чехії американськихъ, засуджено въ Праздъ чотирохъ однорічнихъ охотниківъ зъ 28 полію на 21 и пятьнадцать другихъ на 8 днівъ арешту въ касарнѣ. — П. Володимиръ Манастиркій, дотенерішній потар въ Жидачевѣ, обізвавъ потарія въ Рогатинѣ. — Дни 25 л. с. м. отбулося въ Krakovѣ вінчанье п. Александра Мишуги, звѣстного генера, съ п-ю Марию Головацкою въ костелѣ Кармелітів. — Дрѣ Іванъ Мандичевскій, кандидатъ адвокатскїй въ Станиславовѣ, поївнчаво минувшого тиждня съ п-ю Суханекъ въ Станиславовѣ. — Въ Переимышлі поївнено дни 21 л. липня Федка Казя за замордованіе власніхъ родичівъ. — Карданій Ніна, бувшій секретарь стану, умеръ въ Римѣ. — На холеру въ Іозанії захоронувало дни 25 л. с. м. 3732 особы, а умерло 782.

Вѣсти зъ Аепархії Львовской.

Презенту на Губинѣ получивъ о. Стефанъ Гавацкій, пар. Ямельницѣ, бѣдъ тамошнаго коліятора Христофа Вартановиця.

Декретъ на завѣдателя Пілонія, дрѣ. золочевскаго, получивъ о. Левіт Чемериньскій.

Введеній яко завѣдатель въ Кіївянцяхъ, дрѣ. золочевскаго о. Ник. Демчишинъ, а о. Теоф. Любинецкій увильненій.

Отидуху для поратованія здоровія получивъ о. Ник. Оголовскій, сотрудникъ въ Черновицяхъ на 5 недѣль.

Митроп. консисторія вставила до ц. к. памѣтництва о згоду на каноничну внатятуцію для запрещевованихъ оо.: Терапонта Котовича

и Пілберезці, дрѣ. львівско-загородскаго; Андрея Суміка на Волоховѣ, дрѣ. тысменицкого и Теодора Леонтовича на Малеховѣ, дрѣ. львівско-загородскаго.

Президія памѣтництва годится на каноничну внатятуцію для запрещевованого на пар. Дашаву о. Іоана Стоцкого зъ Олексанч.

Господарство, торговля и промисль.

— Стать урожаїть въ краю и заграницею. Мамо чистыхъ злакъ и тучь градовихъ, урожай сего року вишина, якъ деси, досить добре, а дальшій зборъ заповѣдається такожъ не вѣле. Великою недодгою для живіть єсть то, що все почало майже наразі дозрівати и не можна всему дати рады. Пшеницю, особливоватку вже зловѣхъ зображену въ деякіхъ сторонахъ вимочено и навѣтъ вже попродано, хочь пошти деси ще слабы. На Піддюлю продавано нову пшеницю по 7 зр. а Банк рольничий въ Тернополі продаває дни 26 с. м. 500 крбць пшеницю по 7 зр. 50 кр. за границю ѿ доставкою за 10 днівъ. — Жито такожи вже доопіло и жде якъ найскоршого збору. Зерно въ Богатій сторонахъ дуже красне и цвітне, и можна сподіватися доброго намолоту. Въ Самброкомъ зображенію 9 копѣкъ зъ морга. — Ячмінь вже доопіль и зерно добре. Буйні ячмени позылагали въ деякіхъ сторонахъ бѣдъ бурї. Въ Переимышлі зображенію вже половину а въ іншихъ сторонахъ краю почала вже такожи косата. — Овесъ ѹисуди добрий. — Горохъ, бобъ, бобікъ и гречка переважно добрий. — Барабой обѣщують добрий урожай. — Конюшана потерпѣла бѣдъ засухи и зборъ меншій бѣдъ торочного.

Черезъ редакцію „Дѣла“ прислали:

— На Рускій Правотарії Аулича П. Т. Л. Волиньскій, префектъ семінарія духовної вѣтъ Переимышлі 3-25 зр.

— На Словари Желеховскаго П. Т. о. К. Сѣлєцкій зъ Жужеля 2 зр.

— Для бѣдныхъ учениківъ рускимъ гімназіямъ П. Т. А. К. зъ З. 2-50 зр.

— На Рускій буру буру Тернополі П. Т. Сидора, Маріїка и Іоанії въ Криворівнѣ 3 зр.

Переписка Редакціи и Администрації.

Вл. Мих. Кус. въ Зал. До кінця року пріїде наїмъ ще лише 4 зр. 80 кр. — Воч. Ив. Чап. въ Поп. Теперь заплачено до кінця марта 1885 р. — Воч. П. Тр. въ Кел. Въ нашихъ книгахъ цереведено все, якъ сідѣть; похібка зайшла въ справозданняхъ. — Вл. И. Вах. въ С. Звіботна адреса: Будылъвъ, п. Снятинъ.

Съ сім'ю числомъ розсылається Внов. Предплатникамъ „Бібліотеки вайзнаменитихъ повѣстей“ 15 и 16 аркушъ повѣстіи гр. Алекс. Толстого „Князь Серебрянний“.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручас 1315 56-?

Порошокъ дамскій парискій по 50 кр., Loise'a по 80 кр., Ravissante'a по 60 кр. и влаєнного выробу по 40 кр.

Маріянъ Авдыковскій

Лѣкарь ветеринарії

замешкавъ и отбуває практику ветеринаріїну

въ Калуші.

Матеріи на одѣжь

лиши зъ трезаломъ вовни овечко для мужчины съреднаго росту

3-10 метри } за зр. 4-96 кр. зъ добромъ вовни овечко и на } 8- } зъ ліпшою вовни овечко; одни одѣжь } 10- } зъ тонкою вовни овечко и на } 12-40, зъ дуже тонкою вовни }

Пледы до подорожни за штуку зр. 4, 5, 8 ажъ до зр. 12. — Дуже красна одѣжь, сподії, ібернігери, матерії на сурдути и плащѣ отъ дому, тіле, льодені, коміс, камгаріт, шовіотъ, трико, сукна для дамъ и на білары, перуанъ, докинъ поручас

Заложений Joh. Stikarofsky, — 1866. —

Складъ фабричній въ Бернѣ.

Вазори. Карты всорії для павловъ кранцѣвъ нефраникан.

За послѣднюю до звѣння 10 зр.

Я маю завѣбдъ складъ вовни більше якъ за 150.000 зр. а. в. и тому легко зрозуміти, що въ моїхъ вовни та торговли позбутас богато естанівъ дожинъ бѣдъ 1 до 5 метрівъ, лиши зъ вимушенихъ таївъ отпускається по богато бы коштѣвъ зображену въ мінінхъ цѣнахъ. Кажды розумно мыслючій чоловѣкъ муснть зміркувати въ таїхъ малыхъ осанкахъ не можна юднити візрѣвѣть посміти, бо прѣдъ прѣдѣлами замовленій въ таїхъ осанкахъ вѣдь въ короткій часъ нѣкого бы не лишилося. Для того єсть то чистий обманъ, коли фірми сучовъ вибоють о візрѣвѣти въ осанкахъ въ таїхъ случаїхъ суть тѣ вазори оттіти въ постачавъ а не въ осанкахъ а цѣлі такого постачання суть зрозумілі.

Останні, котрій не годиться можуть отмінити або вітамають гроші.

Кореспонденції принимаються на мовахъ: ін-

женській, угорській, ческій, польській, італійській и французькій.

1311 (23-24)

Оливу машинову

до
ЛІКОМОБІЛЬ,
молотѣльни ручныхъ,
ТАРТАКАБЪ,
млиновъ паровихъ и водныхъ
и въ загалѣ до всякого іншого ужитку
въ господарствѣ,

Смаровило

до осей желѣзныхъ,
Сърчаній мѣдикъ
(синій камень)

такъ гуртомъ якъ и частими поручас
по найдешевшихъ цѣнахъ

Складъ фабричній ФАРБЪ, ЛІКЕРЪ,
ПОКОСТОВЪ, ХЕМИКАЛІЙ,
КИШОКЪ ГУМОВИХЪ и АРТИКУ-
ЛОВЪ БРОВАРСКИХЪ, заразомъ и
торговля матеріаловъ.

ГІБНЕРЬ И ГАНКЕ

1407 у Львовѣ, 4-?

Ринокъ ч. 38.

Огнетревалий и безпечний отъ віому

КАСЫ
солидно и прекрасно выро-
блени съ американскими зам-
ками и паскілевыми засув-
ками продаю дуже дешево

СИМОНЪ ДЕГЕНЪ,
1390 16-? у Львовѣ, ч. 19 ул. Валова.
(Простял о кореспонденцію въ ім'якъ языку.)

ФАРБЫ

до мальованія даховъ

найлішою якости, тертий въ подвійно вареномъ
покостѣ, доставляю до кожої стації желѣ-
ничної франко — дешевше якъ кожда конкуренції!

Гібнеръ и Ганке
1381 (8-?) у Львовѣ, Ринокъ ч. 38.

Найдешевше руске літературне выдаництво „Руско-українська Бібліотека Евгенія Олесницкого“, виходить у Львовѣ почавши зъ 1-го грудня р.

Доси вишило 10 выпусківъ, об-
нимуючихъ слідуючій літературний ма-
теріаль:

1. Запорожці, оповѣданіе Ивана Неч-
и-Левицкого 10 кр.
2. Сонні мары молодого пітотиці,
оповѣданіе В. Барвінського 10 кр.
- 3-4. Оповѣданіе Олексія Сторожен-<br